

[Indenrigsministeren.]

den rigtige, som man gaar til i alle andre af Livets Forhold, hvor man stilles over for berettigede Krav om Ligestilling, at alle Partier opstilles paa Stemmesedlen i alfabetisk Rækkefølge, alfabetisk efter Partiernes Navn. Men heroverfor staar saa — hvad skal jeg sige — det fornuftmæssige, det rent praktiske, at en bestemt Bogstavbetegnelse er indarbejdet gennem lange Tider for Partier her i Landet; det vilde derfor være urimeligt, om man forlod denne. Jeg har aldrig nogen Sinde hørt, at det konservative Parti her i København f. Eks. mener, det er en Fordel for det radikale Parti, at det siden 1909 har haft Bogstavet B, medens det konservative Parti har haft Bogstavet C.; der er ikke et Menneske i København, som overhovedet tænker paa, at det ene skulde være mere fordelagtigt end det andet. Naar det ærede Medlem appellerede til mig for at faa mig til at træffe en, anden Afgørelse af Hensyn til at fri mig selv for Mistanken om at ville begunstige mit eget Parti, tager det ærede Medlem derfor ganske fejl. Det falder mig ikke ind at træffe en efter min Mening urigtig Afgørelse for at fri mig selv for Mistanke. For mig maa det ærede Medlem og hvem som helst mistænke mig paa dette som paa alle andre Omraader, hvis jeg blot selv mener at have gjort det rigtige.

Det ærede Medlem fandt det urimeligt, at et Parti her i Landet, Pürschels Parti, kunde hitte paa at bede om at faa Bogstav P. Jeg kan ikke se, der er noget som helst urimeligt heri, og Tilladelsen er allerede givet; ved Landstingsvalget anmodede dette Parti om at faa Bogstavet P, og det gik Indenrigsministeriet med til. Jeg kan ikke se, det har generet noget Menneske, lige saa lidt som naar et andet Parti tidligere har ønsket et bestemt Bogstav, der ikke var i umiddelbar Tilslutning til de foregaaende.

Det ærede Medlem var inde paa nogle teoretiske Betragtninger om, hvad der vilde ske, hvis et Parti helt forsvandt. Det ærede Medlem talte om en Sammensmeltning mellem Venstre og de Radikale. Jeg gaar ud fra, det blot var et tilfældigt Eksempel, og at det ærede Medlem ikke har noget Ønske om at optræde i den uønskede Friers Rolle. Hvis det skulde være, maatte det vel være Venstre, der blev sammensmeltet med Det radikale Parti, saa det blev Bogstavet D, der blev ledigt, og ikke B, men det er en Sag for sig. Jeg kan ikke se, der kan blive nogen Vanskelighed i denne Forbindelse. Hvis et Parti ophører at eksistere,

er der jo ingen til at overtage det Bogstav, og saa maa den Indenrigsminister, der sidder til den Tid, træffe Afgørelse, ganske paa samme Maade som alle Partier i Rigsdagen var enige om — saa vidt jeg husker i 1932 — ved Affattelsen af den kommunale Valglov at give Indenrigsministeren Bemyndigelse til at træffe Afgørelse i den Henseende. Det er jo ikke noget nyt, der her foreslaas, det er noget, alle Partier har givet deres Tilslutning til tidligere. Det ærede Medlem kan derfor ikke vente, at jeg skal tage et andet Standpunkt nu. Hvorfor skulde jeg dog tage et sagligt Standpunkt i Folketinget og saa gaa op i Landstinget og tage et usagligt Standpunkt? Det vilde være ganske urimeligt.

Det ærede Medlem, der talte for Bondepartiet (J. S. Foget), gav Udtryk for, at jeg havde Rekord i Retning af at stille Ændringsforslag. Det tror jeg egentlig er rigtigt, men det er Udtryk for, at jeg er lydhør over for de Ønsker, der møder mig i Folkerepræsentationen. Det giver Anledning til mange Ændringsforslag, hvis man skal søge i saa stort Omfang, som det er foreneligt med ens egne Anskuelse, at imødekomme Ønsker, som fremsættes i Folketing og Landsting. Det har jeg altid gjort mig den største Anstrengelse for, og det mener jeg er en Ministers Opgave.

Det ærede Medlems Udtalelse om en Særrubrik for Partistemmer forstaar jeg ikke helt, for jeg synes, der er en Særrubrik for Partistemmer nu. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at det ikke var godt, da Partiets Navn ikke var adskilt fra Kandidaternes Navne med en Streg, men det er nu positivt fastslaaet i Loven, at det skal det være. Jeg tror derfor ikke, der fremtidig kan komme nogen Vanskelighed her.

Den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti (Hendriksen) rettede en Forespørgsel til mig angaaende et Forslag, som et æret Medlem af det andet høje Ting, Hr. Rager, har fremsat i Folketingsudvalget, om en Ændring i den københavnske Kredsinddeling. Jeg skal gerne gentage, hvad jeg har sagt i Folketingsudvalget angaaende denne Sag. Hvis man sammenholder det Forslag, som er fremsat af Hr. Rager, med den Kredsinddeling, som er gennemført i Rigsdagen, kan man sige følgende: Hr. Ragers Forslag har den Fordel, at det i højere Grad er traditionsmæssigt, det opretholder, saa vidt jeg husker, 8 Kredse her i Byen i samme Skikkelse, som de har nu, medens det Forslag, der er gennemført i Rigsdagen, har den Fordel fremfor Hr. Ragers, at det bygger paa en langt større